

جان پناه و آردی چون
اید صاحب جلد را و غلام
خلق اولی همان اچیزه جاک
خلق اولدن بخار خا خاک
قدمند او دبرک بود یار
کلیله اول و لوردی ایل و پیر
هم که بر گره اول نخاری کورد
چون که خلق استماع اید لر
بمدید منادی کی کم در
و آرد لر ایستان پستان
در لر بزدن اولدی اقا
عاقبت بلد لر فرا پستم
چون که معلوم اولدی انر خار

اولدی بر خوب بنده بی مالک
که غلام اولدی آله بدر تمام
کلدی کلیمی پسر آله مشار
کلدی نقشی کبی صورت پاک
طو پسر در عمارت از زر قرار
جد حیدر د قلیوب حیوان
اکی عالم سعادت پسر ایر
بریره اجتماع اید لر
صند لر کم رسول حاکم در
صور د لر انی اهل دیوان
بونده د کوشش اولدی تم اولدی
کلدی کوکدن ملک شایسته
اتد لر جمله عزم استقبال

بسید و خادم و صغیر و کبیر
رکی فرخ که قرشوکت دید
قرشوند طاهر اولدی تخت روان
پسر و سالار کار بان اولمش
مالک او کنتیه حاجی اولمش انفا
استنه زر نکاز زار آهش
اهل مصر آله چون که ایر دید
تخته اتد لر انفا پسون
ددر بعد از آن که برده بی آج
بره عرض ایله بختم کشش
دی مالک که بنده فرمانم
نزه تخمدر در جای بونوک
کلدی سنی یول عوا پیله

خواجه و بنده و غنی و فقیر
کار بان اولینه بیت دید
انده در بلد لر اوخت روان
اق بولوت آله بی بیان اولمش
جمله خدمتده رانج اولمش انفا
پرد او مانجه پرد دار آهش
غنیله سلام ویر دید
بیم خبر ویر لر ندر آخر ن
کور لم اولن جای ندر محتاج
ویر لم جان در آله پیش کشش
لطیفه نعمتینه بخت نم
شندی یوقدر ولی نجابی بونوک
لطیفی یوقدر سفر لب پیله